

ΚΘΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἀνεπαφύρουν πικρῶ.
 Ἰράματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
 Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγ κα εἶναι μόνο.
 Γιὰ τὰ ξένα διως μέρα—δέκα φράγ κα καί στὸ χέρι.

Ἐκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
 ὅσῃ κλεινὴν ἐβρούμεν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Ἔτος χίλις κ' ὀκτὰ κ' ἐγκόσος,
 νέα δράσις Ρωμῶν μὲ τὴν γλῶσσα.

Ἰουλοῦ δεκάτῃ κ' ἐνάτῃ,
 καὶ φυλαὶ συγκινῶνται καὶ κράτῃ.

Χίλις δύο καὶ σαράντα,
 καὶ πρωτοφανῆ συμβάντα.

Τὸ Σύνταγμα τῶν Τουρκοικῶν ὄντως συμβάν μοναδικόν.

Φ.— Ὁ Σταμποῦλ ὀ χαϊρετῶ...
 ποίους ἔθνος ἀπῆχες...
 μὲς στὸ χῶμα σου πατῶ
 μὲ συγκίνησιν ψυχῆς.

Τὸ Γλιθὶ ὀμυλογῶ,
 τὸ περιβῶν ἐλαίνο,
 δάκρυα χαϊρετῶ κ' ἐγὼ
 μ' Ἕλληνας καὶ Τούρκους χύνω.

Φέρομαι πρὸς οὐρανὸς
 καὶ Βοσπόρους γαλιανούς,
 ἀνδρας φέλλω δαιμονίους,
 χαϊρετῶ τοὺς Ἀλβανούς,
 χαϊρετῶ τοὺς Ἀρμενίους.

Στάψω τῆς ἐλευθερίας
 τοὺς προμάχους τοὺς γενναίους,
 καὶ τοὺς ἀνδρας τῆς ἀνδρείας
 καὶ τοὺς σκαπανεῖς τοὺς νέους.

Γιὰ κροτάφους σκαπανεῖν
 σιγηλὸς στεφάνους πλέκω,
 καὶ μὲ στόμα κεχρηῶν
 μπρὸς στὰ τρέπαιά των στάψω.

Ἐἰς τοὺς Νεοτούρκους δόξα, τῆς προόδου τοὺς τομεῖς...
 τὴ χαρὰ μας ἀπὸ τούτους ἐν ἄν εὐχαίμ κ' ἡμῖς.
 Σὲς ὀ μάρτυρες ὀ κλέδοι Νεοτούρκους προσκυνεῖτε
 κ' ὀλοφύχως ἀνομιεῖτε
 τοὺς μακροῦς τιν τοὺς ἀγῶνας
 νῦν, φαί καὶ στοῖμα αἰώνιας.

Σηκοῦθητε, σηκοῦθητε,
 καὶ μὲ τούτους φιληθήτε
 κ' ἔλοι σας ἀδελφωθήτε
 πρὸς ἀγῶνα σωτηρίας
 καὶ κοινῆς ἐλευθερίας.

Τὰ μαρτύριά των διατόων χρόνων στεναγμοῦ,
 τὰς σκληρὰς τὰς ἐξορίας, τοὺς θανάτους, τοὺς πηγμοῦς,
 κόσμοι τῆς Ἀνατολῆς ἀς τὰ φάλου ὀλοφύχως,
 κ' ἀς ἤχησ' ὀσῆν Σταμποῦλ βροντερῶν παϊάνων ἤχος.

Ἔγνος μετὰ στεφάνων ὅσῃν κραταῖον Σουλτάνον.

Τῆς Πόλις τὸν Καλήν δοξάζω κ' ἔπαινω
 καὶ τούτον προσκυνῶ,
 Ἐἰς τοῦ Γλιθὶ τὸ χῶμα τὸ κοῦτάδ μου τρέβω,
 κ' ἔμπρὸς εἰς τὸν Σουλτάνο
 συγκινημένος οὐκίθω
 καὶ τεμνεάδες κάνω.

Ὁ Χαϊρετλιὸ Σουλτάνε, χαῖρε καὶ πάλιν χαῖρε,
 κ' ἄν τάχῃς τετρακόσα
 ἐβῶς κοράκια τόσα
 καὶ σωτηρίαν φέρε.

Λαοὺς ἀδελφωμένους
 καὶ σκαπανεῖς καλζομένους
 ἀπὸ τὸν Θρόνον βλέπε.

Ἔσο λαοφιλῆς,
 καὶ τῆς Ἀνατολῆς
 τὸ μεγαλειον οὐπέ.

Ἔλα δεσπὰ νὰ λύσῃς
 μετὰ τῶν σκαπανεῖν,
 καὶ στόματα νὰ κλεισῃς
 ἀρκατικῶν ὀρνέων.

Ἄς σκορπισθοῦν μαυροῖσι,
 καὶ τόσαις Καμαρίσις
 ἀς λείβουν παλγανθρώπων
 καὶ σμῆνῃ κατασκόπων.

Ἄκουσε προσηγῆς
 τὰ λόγια καθενὸς
 πιστοῦ σου δορυφόρου.

